

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ युध्यतां प्रेक्षणीया वित्यन्वयः
विधुन्वंतश्च पापानि सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ श्लिष्टं च सर्वतश्च क्रूरथमंडलमाशुते ॥ ५६ ॥ सूर्यास्तमनमिच्छंतस्त्वरमाणामहारथाः ॥ तएनमभिर्नर्दतो विधुन्वा
नाथनंषिच ॥ ५७ ॥ सिषिचुर्मार्गैर्गैस्तीक्ष्णैर्गिरिर्मैघाद्वांबुभिः ॥ ते महास्त्राणि दिव्यानि तत्र राजन्व्यदर्शयन् ॥ ५८ ॥ धनं जयस्य गात्रे तु शूराः परिघबाहवः ॥
हतभूयिष्ठयो धंतत्कत्वा तव बलं बली ॥ ५९ ॥ आससाददुराधर्षः सैधवं सत्यविक्रमः ॥ तं कर्णः संयुगे राजन्व्यवारयदाशुगैः ॥ ६० ॥ मिषतो भीमसेनस्य सा
त्वतस्य च भारत ॥ तं पार्थो दशभिर्बाणैः प्रत्यविध्यद्रणाजिरे ॥ ६१ ॥ सूतपुत्रं महाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सात्वतश्च त्रिभिर्बाणैः कर्णं विव्याधमारिष ॥ ६२ ॥
भीमसेनस्त्रिभिश्चैव पुनः पार्थश्च सप्तभिः ॥ तान् कर्णः प्रतिविव्याध षष्ठ्या षष्ठ्या महारथः ॥ ६३ ॥ तद्युद्धमभवद्राजन्कर्णस्य बहुभिः सह ॥ तत्राद्रुतमपश्यामसूतपुत्र
स्यमारिष ॥ ६४ ॥ यदेकः समरे कुद्धस्त्रीनृथान्यर्यवारयत् ॥ फाल्गुनस्तु महाबाहुः कर्णं वैकर्तनंरणे ॥ ६५ ॥ सायकानां शतेनैव सर्वमर्मस्वताडयत् ॥ रुधिरो
क्षितसर्वांगः सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ ६६ ॥ शरैः पंचाशतावीरः फाल्गुनं प्रत्यविध्यत ॥ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वाना नृप्यतरणेऽर्जुनः ॥ ६७ ॥ ततः पार्थो धनुश्छित्वा वि
व्याधैनं स्तनान्तरे ॥ सायकैर्नवभिर्वीरस्त्वरमाणो धनं जयः ॥ ६८ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ सायकैरष्टसाहस्रैश्छादयामास पांडवं ॥ ६९ ॥
तां बाणवष्टिमनुलां कर्णं चापसमुत्थितां ॥ व्यधमत्सायकैः पार्थः शलभानि वमारुतः ॥ ७० ॥ छादयामास च तदा सायकैर्जुनोऽरणे ॥ पश्यतां सर्वयोधानां दर्शयन्
पाणि लाघवं ॥ ७१ ॥ वधार्थं चास्य समरे सायकं सूर्यवर्चसं ॥ चिक्षेप त्वरया युक्तस्त्वरकाले धनं जयः ॥ ७२ ॥ तमापतंतं वेगेन द्रौणिश्चिच्छेदसायकं ॥ अर्धचंद्रेण
तीक्ष्णेन सच्छिन्नः प्रापतद्भुवि ॥ ७३ ॥ कर्णोऽपि द्विषतां हता छादयामास फाल्गुनं ॥ सायकैर्बहुसाहस्रैः कृतप्रतिकृतेऽप्यसा ॥ ७४ ॥ तौ दृष्ट्वा विवर्णं दंतौ नरसिंहौ महा
रथौ ॥ सायकैस्तु प्रतिच्छन्नं चक्रतुः खमजिह्वगैः ॥ ७५ ॥ अदृशौ च शरौ घैस्तौ निघ्नतां वितरेतरं ॥ कर्णपार्थौ स्मितिष्ठत्वं कर्णो हतिष्ठ फाल्गुनः ॥ ७६ ॥ इत्येवं तजयंतौ
तौ वाक्शल्यैस्तु दत्तां तदा ॥ युध्यतां समरे वीरौ चित्रं लघुचसुष्ठु च ॥ ७७ ॥ प्रेक्षणीयौ चाभवतां सर्वयोधसमागमे ॥ प्रशस्यमानौ समरे सिद्धचारणपन्नगैः ॥
॥ ७८ ॥ अयुध्यतां महाराज परस्परवधैषिणौ ॥ ततो दुर्योधनो राजंस्तावकानभ्यभाषत ॥ ७९ ॥ यत्ताद्रक्षतराधेयं नाहत्वा समरेर्जुनं ॥ निर्वाप्यतिराधेय इति
मामुक्त्वानृषः ॥ ८० ॥ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥